

ให้ผมไปขายที่ไหน

ขอพูดถึงเรื่องสัญญาเช่าบ้างครับ เพราะเร็ว ๆ นี้มีเรื่องผู้ใช้บริการได้รับความเดือดร้อนจากราคาอาหารและเครื่องดื่มที่ซื้อในสนามบินมีราคาแพงสุด ๆ สัญญานั้นสาระเป็นอย่างไร เปิดเผยให้ดูและตรวจสอบได้หรือไม่ ไปอ่านครับ

นายโดดเป็นผู้เช่าพื้นที่ท่าอากาศยานอุดรธานี ต่อมากรมท่าอากาศยานไม่ต่อสัญญาเช่ากับนายโดด แต่ไปทำสัญญาเช่ากับบริษัทเชียว แล้วนายโดดจะไปทำมาหากินอะไร ? นายโดดจึงฟ้องกรมท่าอากาศยานและผู้เกี่ยวข้อง และมีหนังสือขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสัญญาเช่าพื้นที่สนามบินนานาชาติอุดรธานี รวม ๒ รายการ คือ สัญญาเช่าพื้นที่เพื่อรับฝากรถยนต์ ระหว่างกรมท่าอากาศยานกับบริษัทเชียว และสัญญาเช่าช่วงพื้นที่เพื่อรับฝากรถยนต์ระหว่างบริษัทเชียวกับบริษัทเหลืออง แต่กรมท่าอากาศยานมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยว่า ได้รับหนังสือจากบริษัทเชียวแจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้นายโดดได้ นายโดดจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้แทนกรมท่าอากาศยานชี้แจงว่า สัญญาเช่าพื้นที่ระหว่างกรม ฯ กับบริษัทเชียว ก่อนจะลงนามในสัญญา ได้ลงนามในข้อตกลง ๒ ครั้ง ส่วนสัญญาเช่าช่วงพื้นที่ระหว่างบริษัทเชียวกับบริษัทเหลืออง กรม ฯ แจ้งให้บริษัทเชียวส่งสัญญาเช่าช่วงให้กรม ฯ แต่ยังไม่ส่งให้ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ ต่อมากรม ฯ ได้เชิญผู้แทนบริษัทเชียวไปประชุมเกี่ยวกับพื้นที่ลานจอดรถตามสัญญาเช่า และทวงถามสัญญาเช่าช่วงพร้อมทั้งค่าเช่าช่วงร้อยละ ๒๕ ซึ่งต่อมากรม ฯ ได้ส่งสำเนาสัญญาเช่าช่วงระหว่างบริษัทเชียวกับบริษัทเหลือองไปให้คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า กรมท่าอากาศยานเลือกบริษัทเชียว ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจเข้าทำบันทึกความเข้าใจ โดยไม่ต้องประมูล ตามกฎกระทรวงและมติคณะกรรมการที่ราชพัสดุ และอนุญาตให้นำสัญญาเช่าสถานที่และสัญญาเช่าที่ดินไปให้เช่าช่วงได้ สัญญาเช่าพื้นที่และสัญญาเช่าช่วงพื้นที่จึงเป็นเรื่องกิจการของกรมท่าอากาศยานและเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งต้องเปิดเผยเพื่อแสดงความโปร่งใสตรวจสอบได้ในการนำทรัพย์สินของราชการออกให้เอกชนเช่าว่าถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ เมื่อการทำสัญญาเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของนายโดดจึงเปิดเผยให้ทราบได้ เว้นแต่ลายมือชื่อและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้เช่าทำสัญญาของบริษัทเชียว ไม่มีเหตุผลที่จะเปิดเผยให้นายโดดเพราะจะรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๓) ให้ปกปิดไว้ จึงวินิจฉัยให้กรมท่าอากาศยานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาเช่าพื้นที่เพื่อรับฝากรถยนต์ ระหว่างกรมท่าอากาศยานกับบริษัทเชียว และสัญญาเช่าช่วงพื้นที่ระหว่างบริษัทเชียวกับบริษัทเหลือองให้แก่ นายโดด เว้นแต่ลายมือชื่อและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้เช่าทำสัญญา พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้ด้วย

เอกสารสัญญาที่หน่วยงานของรัฐไปทำกับเอกชนนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยไว้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารและในเว็บไซต์ของหน่วยงานครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ติดต่อได้ที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๗๕/๒๕๖๑)